

MĚSÍČNÍK STMIVANÍ.EU
ZÁŘÍ 2010, 1. ČÍSLO, 1. ROČNÍK

PULNOČNÍ

listy

Sestry zlotřilky
představují

Půlnoc

Upíři

BELLA
VS.
KRISTEN

Za co admini
vraždí aneb
Názvy a perexy

RECENZE:

Osud si vždy svou cestu najde
Nešťastné setkání

Rozhovor s: Tilly
Pajam
TorencCullen

Milí čtenáři,

dlouho jsme přemýšlely, zda ano, nebo nikoliv, ale nakonec převážilo ano a světlo světa spatřil nový časopis *Stmívání.eu* – *Půlnoční listy*. Nečekejte žádnou návaznost na předchozí, některé rubriky jsou sice podobné, ale pojato jinak s novým týmem.

Každý měsíc se vám pokusíme přiblížit část ze života na stránkách, novinky a budeme jen doufat, že má naše snažení nějaký smysl.

Tým Půlnočních listů

Kontakty

e-mail: pulnocnilisty@seznam.cz

Bella vs. Kristen	3
Sestry zlotřilky představují Půlnoč od Aryi	8
Rozhovor s Tilly	10
Rozhovor s Pajam	14
Rozhovor s TorencCullen	17
Za co admini vraždí aneb Názvy a perexy	19
Máte zájem?	21
Recenze Osud si vždy svou cestu najde	22
Recenze Nešťastné setkání	23
Inzerce	25
Upíři	27
Takhle to bude lepší aneb rady jak psát	30
Statistiky	33
Vtipy	35

*You captivate living
but you hold on to
you've got*

BELLA VS. KRISTEN

Kdo by neznal Isabellu Marii Swanovou a Kristen Jaymes Stewart? Jedna je duchem příběhu, druhá tváří a dohromady tvoří jednu bytost. Ale to neznamená, že jsou stejné, ba naopak naprosto rozdílné, každá má svůj život, jedna vysněný a dokonalý, ta druhá reálný a tajný. Jaké jsou rozdíly mezi Bellou a Kristen? Jaké jsou jejich sny, touhy a přání? Známe je vůbec? Čím se od sebe liší? Pokusíme se vám je představit a snad se dozvíte i něco nového.

BELLA

Isabella Marie Swan, sedmnáctiletá dívka, která nemá ráda, když se jí říká Isabello. Kdo by neznal sen, který vnuknul Stephenii nápad na stvoření dívky tak obyčejné, až je neobyčejná? Ano, Bella se zrodila ve snu na louce plné květin a jednoho, na slunci zářícího, upíra, kde se dozvídáme, že Bella je hloupé jehňátko

zamilované do šíleného, masochistického lva. Ten sen byl natolik živý a nádherný, že ho prostě musela rozvést a tak vzniklo Stmívání v čele s Bellou. Další problémem bylo naší hlavní hrdinku pojmenovat, o Edwardovi měla jasno v podstatě hned, ale s Bellou to bylo těžší. Nakonec vyhrálo jméno Isabella, Bella, tedy to, které si vybrala pro svou

dceru, kdyby nějakou měla. Kdo vlastně Bella je? Dívka s dlouhými, rovnými, tmavě hnědými vlasy, které mají na slunci červený odstín, která se často červená, hlavně v přítomnosti svého upíra. Při svých 162 cm a 52 kg, srdcovitým obličejí, hluboce posazenými, čokoládovými očima, výraznými lícními kostmi, tenkým nosem, širokým čelem,

úzkou čelistí, trochu moc plných rtech, tmavším obočím a okousanými nehty by rozhodně nemohla být žádnou top modelkou, od toho tam máme Rose, ale o to je nám její průměrnost bližší.

Narodila se 13. září 1988 ve Forks, kde žila půl roku, než se její matka Renée rozhodla Charlieho opustit a odjet do slunného Phoenixu. Zde si poklidně žily, dokud se na scéně neobjevil Phil, Bellin nevlastní otec, profesionální, ale ne moc dobrý, sportovec, který často kvůli práci cestoval. Jako správná, až moc obětavá, dcera, která chce pro svou, mírně prašštnou, matku to nejlepší, se rozhodla odstěhovat z místa zalitého sluncem do městečka plného deště, vlhka a zeleně za svým otcem Charliem.

A tak se Bella octla na místě, kde potkala svého prince na bílém koni. Pravda, princ byl možná bělejší než kůň a kůň by se k němu nepřiblížil na kilometr, ale to nic nemění na tom, že našla lásku svého života – Edwarda.

Přes neodolatelnou vůni krve, nenávidné pohledy, záchrany života, teorie o radioaktivních pavoucích a kryptonitech, spouště otázek a odpovědí se nakonec dopracovali k odhalení velkého tajemství Cullenova rodu a prvnímú nesmělému polibku, který málem skončil katastrofou. Dále to každý zná, na scéně se objeví James s Viktorií a Laurentem, následuje další záchrana Bellina života, ples,

nepovedená oslava narozenin, ale jedno můžu říct s určitostí, Edwardovi lži, Jacob, skok z útesu, záchrana Edwarda... Stane se toho hodně, než dojde k šťastnému navěky.

Milá, obětavá dívka, která pro všechny udělá vše, tak bychom ji mohly charakterizovat. Pravdou ale je, že i Bella si umí dupnout – donutila Edwarda přiznat pravdu, opustit rodinu, aby bojovali sami a on byl s ní v bezpečí, ke svatební noci, nechat si Renesmé, proměnit Bellu... Takže to není žádná splachovací slečinka, které si nechá vše líbit.

Celou dobu mi vrtá hlavou, co byl vlastně Bellin sen, čeho chtěla dosáhnout. Je těžko věřit, že jediné po čem toužila, bylo šťastně až na věky, vlastně ji to ani nenapadlo. Jak by to dopadlo, kdyby Edwarda nepotkala, nikdy se s ním neseťkala? Skončila by s Mikem nebo Jacobem? Stala by se z ní slavná malířka či spisovatelka? Byla by úspěšnou editorkou? Nebo by žila tichý život šedé myšky? Nebo by se snad s Edwardem potkala někdy jindy a někde jinde? Kdo ví,

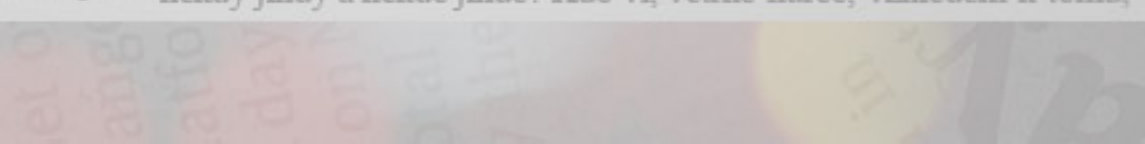
ale jedno můžu říct s určitostí, že Forks změnil nenávratně její život.

A co má Bella ráda? Co ráda dělá? Jaké jsou její zájmy? Oblíbené barvy? Když pomineme Edwarda, stále je tady moře možností.

Když se Edward Belly zeptal, jaká je její oblíbená barva, odpověděla, že se den ode dne mění a má tendenci se dle toho oblékat, v tu chvíli vedla hnědá. I když předpokládám, že posléze začala vést modrá, jakožto barva, kterou Edward na Belle miluje.

Dalším dotazem byla oblíbená hudba, dle informací nám známých to je Debussy, Linkin Park (CD, které dostala od Phila.) a samozřejmě Edwardovy skladby, hlavně Bellina ukolébavka. A když pomineme období Nového měsíce, tak můžeme říct, že Bella má hudbu ráda.

Nejoblíbenější autorkou je určitě Jane Austenová a předpokládám, že vede Na věčné hůrce, vzhledem k tomu,

KRISTEN

jak Edwardovi vysvětluje důvody kouzla, které pro ni má vztah Heathcliffa a Kateřiny, jeho nevyhnutelnost, fakt že je nedokáže rozdělit sobectví, zloba ani smrt... To mi něco připomíná. A samozřejmě nemůžeme opomenout Shakespeara.

Další oblíbenou činností je malování, ale o tom bohužel nic moc bližšího. A taková perlička, o které stejně všichni víte, Bella jako malá dělala balet – nápad Renée, a rozhodně z toho nebyla nadšená.

Dalo by se toho napsat ještě hodně – Bellina averze být starší než Edward, rozebrat vztah s Jacobem, vztahy s členy Cullenovy rodiny, polemizovat o jejich nehynoucí lásce... Bylo by toho moc, ale každý má jiný názor a my jsme se pokusily osvětlit aspoň část, nebo připomenout známá fakta. Mohu jen doufat, že se nám to povedlo.

Kristen Jaymes Stewart, hlavní představitelka naší milované Belly, je již dvacetiletá herečka, která se narodila ve slunném Los Angeles v Kalifornii. Poté chvíli žila v Coloradu, ale rodné město ji přilákalo zpět. Její otec John Stewart je televizní producent a matka Jules Mann – Stewart pracuje jako vedoucí scénaristů, takže naše Kristen měla k herectví či světu okolo filmu blízko už od malička. Kristen, na rozdíl od Belly, která je jedináček, má staršího bratra Camerona a dva adoptované sourozence Dana a Taylora. V roce 2008 se osamostatnila a žije sama. Nesmím ještě opomenout její tři kočky a tři psy, které údajně má. Nevím ale, zda se jedná konkrétně o ni, nebo o její rodinu.

A jak naše Kristen vypadá? Je těžké popisovat rozdíly mezi ní a Bellou, když se Kristen kvůli svému povolání neustále mění – hlavně co se týče vlasů, ty už měla dlouhé, krátké, hnědé, černé, blonděaté... Avšak, pokud mohu soudit z filmů, ve kterých hrála jako malá, usuzuju, že pravá barva je světle hnědá, něco jako lískový oříšek. Kristen měří 168 cm, je tedy o 6 cm vyšší než Bella. Má oválný obličej s jemně špičatou bradou, který zdobí zelené oči.

Kristen se narodila 9. dubna 1990, pokud srovnáme datum narození s Belliným, je o necelé dva roky mladší.

Poprvé jsme ji jako herečku mohli vidět v televizním filmu *Třináctý rok* (1999), tím však „díru do světa“ neudělala. Debutovala ve filmu *Životní jistoty* z roku 2001, kde ztvárnila divoškou dceru své utrápené svobodné matky. Ale její velké objevení přišlo až o rok později ve filmu *Úkryt*, kde hrála po boku Jodie Foster druhou hlavní roli.

Rok 2004 jí přinesl budoucího přítele Michaela Angarana. Seznámili se ve filmu *Mluv*, kde Kristen ztvárnila znásilněnou, mladou šolačku Melindu Sordino. S Michaelem Kristen chodila v letech 2007 - 2009. Zřejmě to nebyla láska na celý život, jako tomu bylo u Belly a Edwarda. Samozřejmě každý, kdo sleduje dění okolo Kristen, ví, že se dlouho spekuluje o jejím vztahu k filmovému Edwardovi, tedy Robertu Pattinsonovi. Dosud není jejich „vztah“ potvrzen, a tak vám ani já neřeknu nic nového ohledně Kristenina přítele.

Kristen do roku 2010 natočila 23 filmů, ze kterých mezi nejznámější patří, již jmenovaný, *Úkryt*, *Mluv*, *Prokletí domu slunečnic* (2007), *Stmívání* (2008), *Nový měsíc* (2009), *Zatmění* (2010) a samozřejmě *The Runaways*

ACADEMY AWARDS

orange

Orange BRITISH FILM AWARDS

ACADEMY AWARDS

ACADEMY AWARDS

ACADEMY AWARDS

Mel

Ještědský ústav
Kovářská 10
150 00 Praha 5

(2010), kde si zahrála po boku Dakoty Fanning.

Teď se vrhneme ke Kristeniným oblíbeným. Mají s Bellou něco společného?

Udajně je její oblíbená barva zářivě červená a modrá. (Ale všude to píšou jinak.)

Oblíbená hudba? Našla jsem s Kristen rozhovor, kde uvádí, že říct jméno oblíbené kapely je pro ni velmi těžké, protože má ráda mnoho stylů. Mezi oblíbené kapely patří U2, Van Morrison, Green Day, Nirvana, Smashing Pumpkins, The Specials, Iron and Wine a mnoho dalších. Kristen prostě miluje hudbu.

Také ráda čte, nejoblíbenější knihou je East of Eden od Johna Steinbecka, ale i The Stranger od Alberta Camusa. Její oblíbení autoři jsou Charles Bukowski a Kurt Vonnegut Jr.

Říká se, že její oblíbené jídlo je sushi, ráda pije vodu a s radostí vaří.

Kdysi chtěla studovat literaturu a dokonce sama psát (Nevím, jak je to teď.) Má ráda surfování.

Doufám, že vám v tomto – pro mě vyčerpávajícím – výkladu o Kristen nic nechybí a já tak splnila svůj úkol, abyste si mohli srovnat rozdíly mezi naší hrdinkou Bellou a její filmovou představitelkou Kristen.

Co z toho vyplývá? Jaký je rozdíl mezi Bellou, o které toho víme hodně a Kristen, která si své soukromí přísně střeží, takže fakt, zda jí ráda sushi může být výmysl? A co vlastně ráda jí Bella? Je to grilovaný sýr nebo ryby? Či snad sushi? Zůstalo spoustu záhad, tajemství a neobjasněných okolností, ale snad jsme aspoň některé odkryly a úkol tak splnily.

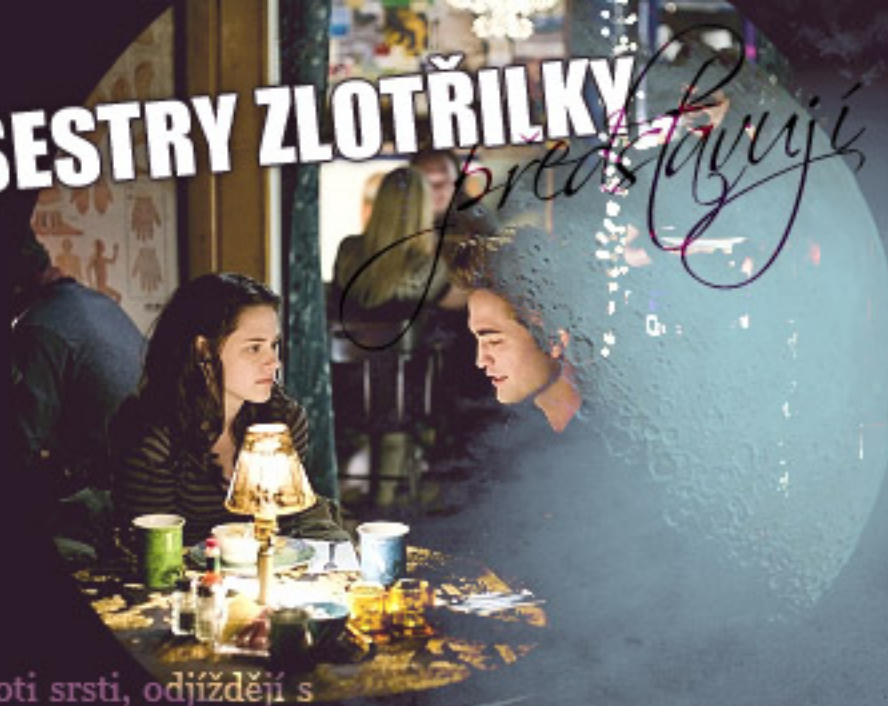
Add4 a Veruuuuu

Zajímalo by vás, co bývalo na webu populární? Kterých povídek se čtenáři nemohli dočkat? Tak my vám to teď umožníme touto jedinečnou rubrikou, která vám přiblíží, bez které „denní dávky“ jsme dříve nemohli být. Postupně vám „naservírujeme“ vše, co stálo za to a co byste si, dle našeho názoru, mohli přečíst?

A čím tedy začneme?

SESTRY ZLOTŘILKY

prezentují

Arya, autorka povídky Půlnoc, která světlo stránek spatřila 21. 1. 2009, kdy její první díl byl zobrazen 3336 x a okomentován 43 x. Všechny 31 dílů Půlnoci bylo celkově okomentováno 808 komentáři a na jeden díl tak průměrně vychází krásné číslo 26 komentářů. Ještě musím podotknout, že v té době na webu rozhodně nebylo tolik čtenářů jako dnes. Poslední díl byl vydán 4. 4. 2009. K vášnivým čtenářům se již tehdy řadily: Misala007, Lareth, Janna, NatynQa a i my dvě (Hanulka, Veruuuu), i když komentáře jsme ještě nepsaly.

A o čem to teda je?

Příběh se odehrával po Rozbřesku, rok po Bellině proměně. Bella s Edwardem a Renesmé se stěhují do Dartmouthu, kde náš zamilovaný, šťastný pár nastupuje na univerzitu. Bellu provázejí podivné předtuchy. Má dojem, že jim na univerzitě něco hrozí, a k tomu strach o malou Renesmé, která má být během jejich přednášek sama doma. Renesmé ujišťuje své rodiče, že bude v pořádku, a i když je

to Belle proti srsti, odjíždějí s Edwardem na zápis. Po návratu domů ovšem zjišťují, že je Renesmé pryč. Edward okamžitě obvolává celou rodinu, jež ihned přijíždí do Dartmouthu. Jak je možné, že Alice nic nevěděla? Odpověď je jednoduchá. Vlkodlaci. Všichni, v čele s Edwardem a Bells, se vrací do Forks, respektive La Push, kde je Renesmé s Jacobem.

Ano, velice ošklivý krok od Jacoba a další ještě nastane. Donutí malou Renesmé, aby si vybrala mezi ním a svou rodinou. Ta si vybírá svou rodinu, která je pro ni nejdůležitější, a s těžkým srdcem a smutnými očky se jednou provždy loučí s Jacobem Blackem.

Všichni se radostně vrací do Dartmouthu a zbytek Cullenových se rozhodne přestěhovat za Edwardem, Bells a Nessie. Ovšem tím příběh nekončí. Bella nevěří, že její smůla vyčerpala. Do příběhu je zamotaná spousta dalších postav, nových, i nám známých, jako je Charlie, jenž prahne po pravdě.

Naplní se Bellino tušení a skutečně se ve zdech

Půlnoc

Arya

darthmouthské univerzity skrývá nebezpečí? Je možné, že snad někdo zná jejich tajemství? Ale jak docílil odhalení? Jak přišel na to, co je naše milá rodinka zač? A čím vlastně dotyčná osoba je? Nastane v rodině Cullenových konečně úsvit lepších zítřků, nebo se budou navždy topit v temných propastech půlnoci? Anebo bude vše jinak? Stane se sen realitou, nebo je skutečnost pouhým snem?

Neodpustíme si to a představíme vám kousek z povídky, který se nám zdá tak neskutečně nádherný, že ho tady musíme zveřejnit. Avšak, v které kapitole se nachází, to už budete muset zjistit sami. :)

„Zdá se vám, že věci končí. Ale nikdy nezapomeňte na ty chvíle, co už jsou prožité. Někdy vám budou chybět. Někdy vám dají sílu. Někdy je třeba zavzpomínat. A pak otočit list.“

Neochudíme vás ani o pár pocitů a dojmů z povídky v podobě psaných komentářů...

„K téhle povídce se chystám rok a udělala jsem dobře, cítím takové zvláštní vzrušení, když to čtu, tohle byla jedna z prvních povídek, které jsem zde jako nováček před rokem spatřila. Ten pocit, který mě zaplavuje při čtení, je neuvěřitelný a přesto hmatatelný, cítím dech původního a začínajícího stmivani.eu a jsem moc ráda, že tuhle povídku čtu. Uvidíme, jak se to vyvine dál.“

Nikol18 (08. 06. 2010)

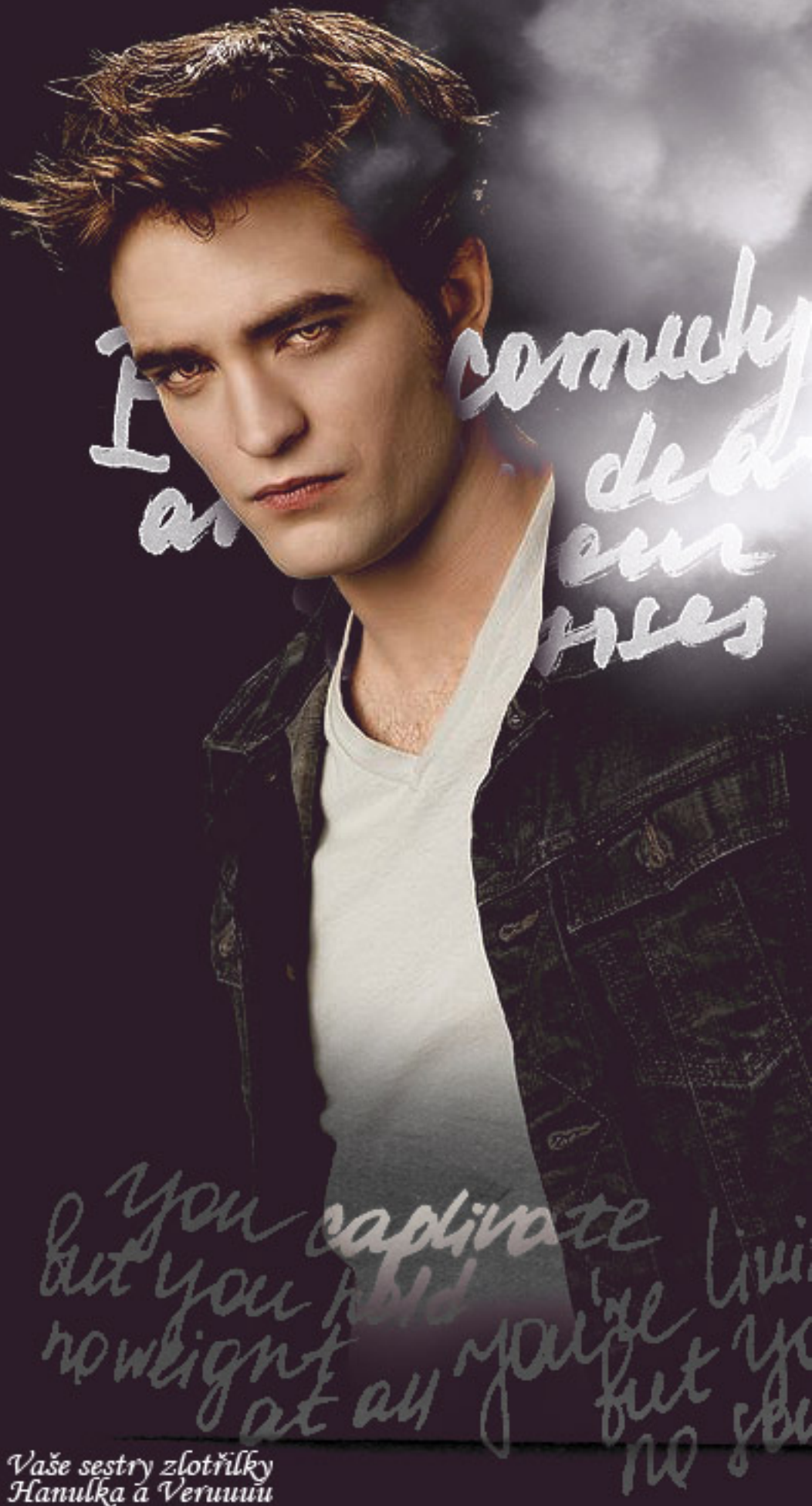
„Aryo, tak teď jsi mě vážně rozbřčela (Fakt, že mě poslední dobou rozbřčí všechno, nechme stranou)... Je to nádherný. Hlavně protože je to konec. Konec tvého úžasného díla.“

Luczyi (21. 03. 2009)

A slovo závěrem?

Bylo jednoduché tuto povídku číst, protože písmenka napsaná autorkou, vás vtáhnou do děje a nepustí do samého konce. Musíte číst dál a dál, dokud nedospějete k poslednímu dílu, který ve vás zanechá podivnou směsici pocitů a nejistot. Sami v sobě musíte najít odpověď, zda-li je konec skutečný, či je jen další iluzí. A to vás donutí na povídku nikdy nezapomenout. Stále přemýšlíte, pochopila jsem poslední slova dobře? Něco jsem přehlédla, nějaké náznaky, které by mi ten konec osvětlily? Je už jen na vás, k jakému závěru se dopracujete, a to se mi na této povídce líbilo. Je málo článků a poskrovnu povídek, kdy vám jejich autor nechá volnou ruku v utvoření svého vlastního konce.

*Vaše sestry zlotřilky
Hanulka a Veruuuu*

they keep trying to
row away from
the shore

ROZHOVOR S

Tilly

Kdo by neznal Tilly, naši úžasnou, devatenáctiletou webmastrini s mandlovými očima a nedefinovatelnou barvou vlasů – snad něco mezi skořicovou a špinavě blond. Patrně není nikdo, kdo by aspoň očkem nezahlédl její krásné a oblíbené povídky Jasnější než tisíc sluncí, Lásku je hlavolam, Bello! a Útěk do ráje. Tína byla tak hodná a našla si čas, aby mi odpověděla na pár dotazů, za což jí děkuju.

První dotaz, proč právě Tilly?
Moje jméno je Kristína, to jméno nenávidím, takže mi říkají Tína, jednou jsem tak blblá a z Tíny vznikla Tilly. To jsou, prosím, moje divné myšlenkové pochody.

Proč divné? Kdybys viděla cestu k 4dd4. Na Stmívání.eu působíš jako ta nejvyšší z nejvyšších, jak se ti na postu WM líbí?

Těžká otázka a těžká odpověď. Každý moc dobře ví, že je vcelku opojný pocit být na vysokém postu. Vidět, jak ho ostatní poslouchají, jak se může ozvat, jak za ním ostatní

chodí pro rady a pomoc. Ovšem nechat se tím strhnout je přímá cesta do záhuby a není to správné. Někdo si myslí, že být webmasterem je jednoduché a že to přináší různé výhody. Lidi se pletou. Být webmasterem obnáší všelijaké úkoly, problémy a rozhodnutí. Je to zodpovědnost a starost. Prakticky vzato tu funkci nesnáším, ale je příjemné vědět, že jsem potřebná a že můžu něco udělat pro ostatní. V tom je to kouzlo, protože když se něco podaří, lidi vás chválí. A komu nepadne dobře uznání a pochvala? Takový je post webmastera, tohle všechno obnáší a jsou věci, které si mi na tom líbí, ale jiné části mi lezou i krkem. :)

Neexistuje jednoznačná odpověď, snad redaktori a čtenáři prominou.

Prominou, neboj se. Jak ses dostala ke Stmívání?

Neochotně přiznávám, že z nudy jsem si přečetla knížky, potají pokukovala po webu od začátku, ale jen velmi sporadicky. A pak, po natočení filmu, jsem se k tomu vrátila a už tu zůstala.

To tě filmy tak chytly?

No, filmy, první díl, spíš je to tím, že po tom časovém rozdílu přišlo jiné období, pravý čas na to se vrátit k té ideji a knize. Záleží na rozpoložení a náladě, vkus se mění. Tehdy mě kniha nebavila a přečetla jsem jen první dvě, pak, po nějaké době, jsme zkoukla film

a zase si to přečetla, tentokrát i se zbytkem.

Který díl ságy máš nejraději?

První díl, zbytek podle mě stál za starou belu. Nový měsíc byl neskutečně nereálný a hlavní hrdinka, i přes její morální silu, kterou spisovatelka neustále vyzdvihává, se chovala jako zbabělec a slaboch. Chápu, když vás opustí někdo, koho milujete, tak máte 2 možnosti. Tu první, nejjednodušší – skončit se životem. Ta druhá – jít prostě dál a dostat se z toho. Přijde mi nelogické, když autorka vkládá do Edwardových úst, že je Bella šlechetná, když celý druhý Nový měsíc drásá nervy svému otci a přátelům. Když se stále vrací na místo činu a utápí se v bolesti. Tohle mi prostě přijde až moc. Zatmění nebylo zlé, ale přišlo mi, že se tam nic neděje, konec knížky a Bellino rozhodnutí bylo jasné už do začátku, ale neustále se natahovalo. Jediným opravdovým osvěžením byly vzpomínky upírů na své minulé životy a smrt nevinného, téměř dítěte, upírky Bree. No a Rozbřesk byl až příliš plný pozitivních věcí a zázraků. Svatba, smířený Charlie, který má rád Edwarda, ostrov, těhotenství, všichni žijí, i Jake pozná sílu nefalšované lásky a vlčího otisku, nikdo není sám a všichni se mají rádi, všichni se spojí.

konec je navíc v duchu: „Nakopeme Volturiovic bandě zadek, aniž by na nás poslali zbytek armády“. Žijeme šťastně až do smrti – o tom je zakončení celé knihy. Je v tom určité kouzlo, takový tajný sen každé dívky a ženy (do života nám vpadne někdo, kdo nás miluje a říká, že nemáme chyby, dobro porazí zlo a láska zvítězí), ale myslím si, že hlavním tahounem stále zůstává první díl. Jakou ženu a dívku neláká něco tajemného, něco, co nás odhání a zároveň láká? Nevinná a obyčejná dívka se zamiluje do ztělesnění zla (aspoň on si to myslí), které se polepšilo a žije samotářský život, aby někomu neublížilo. Je to vlastně kombinace „Draculy“ a „Krásky a zvířete“. Na tom je založen 1. díl a z toho podle mě těží zbylé tři.

Vyčerpávající odpověď, taky mám Stmívání nejraději. Která postava tě nejvíc upoutala?

Jednoznačně Jasper. Je to ostřílený veterán, tichý a přemýšlivý. Přesto to dokáže roztočit. Kdyby si nehrál na brčko a nesál ze zvířat/dřívě z lidí krev, mohl by být i reálný a lidský. Navíc i v knize i ve filmu je to fešák.

Takže milovnice Jaspera, a co Alice, jeho milovaná?

Alice? Na mě moc pozitivní a dětinská, ale rozhodně tím netvrdím, že ji nemám ráda.

Kterému páru nejvíce fandíš?

Esmé a Carlisleovi. No viděl někdy někdo z vás tak rozkošné a mladě vypadající staroušky?

Ty mi na tváři neustále vyvoláváš úsměv. Který z našich dvou rivalů v lásce ti imponuje víc? Edward nebo Jacob?

Ani jeden (velmi hlasitý smích)! A proč? Naivní a stále šlechetný upír s prvky seabemrškačství a neskutečně pesimistickými myšlenkami mi nepřijde jako ideální tým pro mou osobu. A co arogantní, sebejistý, pubertální vlčák, který rád zahřívá lidskou dívku jménem Bella? Taky to není to pravé ořechové. Já jsem spíš tým Jasper a tým Esmé. Jo a občas i tým Charlie! Ty postavy jsou normální a přirozené. Jsou lákavé.

Takže ani pokřivený úsměv, ani hopsání po lese na tebe neplatí. Kdyby ses ocitla ve Stmívání, co bys udělal jako první?

Zašla bych si ke Carlisleovi pro antidepressiva a nechala se odvézt do psychiatrické léčebny – nevěřila bych, že tam jsem a pak by zas nevěřil nikdo mně, že jsem odjinud.

Zase mám ten pobavený úsměv. Ale teď vážně, upíři nebo vlkodlaci?

Upíři.

*they keep trying to
run away grow away*

they keep trying to
take away
the way

Vedou u tebe kapitlovky nebo jednorázovky?

Kapitolovky, je to bližší knize.

Happy end nebo Sad end?

Já jsem hlavně pro nějaký end. Je jedno jaký. Pokud napíšu happy end a nebude sedět k celkové koncepci povídky, je to v háji. Ale ani depresivní konce nejsou dobré, protože zaniknou v návalu skličujících slov, která vás doprovázela celým dějem a povídkou. Já když piši povídky, snažím se o vyváženost. Během celé povídky se stane mnoho dobrého a mnoho zlého. Na konci vždycky skončí někdo šťastný, ale zároveň poznamenaný. Tak to má být. Nic nemůže být růžové, ani černé.

Tím mi nahráváš na další otázku, odkud čerpáš nápady pro své povídky? Co tě k psaní vedlo?

No, zřejmě neskutečně zaplněná mysl všelijakými blbostmi a touha zdokonalit se ve psaní a gramatice. Navíc k vydání povídky mě dokopala Twigirl, neustále jsem ji zahlcovala nápady, které by mohla využít ve své povídce, asi mě měla plně zuby. A nápady? Inspiruje mě hudba, filmy, knihy, moje vlastní nálady. Je to moje fantazie, ne já, kdo čerpá nápady. Kolikrát o ně nestojím, ale ta idea stejně přijde.

V tom případě se klaním tvé fantazii. Co tě na povídce zaujme jako první? Počet komentářů

nebo poutavý perex?

No, vlastně ani jedno z toho, protože první, co mě zaujme, bývá název. Perex mě samozřejmě také upoutá, ale opravdu první, na co padne můj unavený zrak, je název. Když mě zaujme název, kouknu na komentáře. Až poté se dívám na perex, který si samozřejmě přečtu, i když je minimum komentářů. Abyste chápali, nemám žádné pravidlo, které by mi kázalo, abych se řídila jen počtem komentů a na perex se nedívala. To opravdu ne. Když mě to zaujme, to si vždy říkám: „Co na tom asi vidí? Je to vážně tak dobré? Asi to zkusím.“ Bohužel, zjistila jsem, že podle perexů se nedá říct, jestli se nám bude líbit děj, styl psaní a spád, a taky že komentáře opravdu znamenají pramálo. Dobrá povídka nemusí být intenzivně komentovaná a to je, myslím si, ohromná škoda. Tak to bývá. Na první pohled to vypadá báječně, ale při čtení nás to nechytne za srdce.

Naprosto tě chápu, naposledy se mi to stalo dneska, vypadalo to zajímavě a nakonec z toho vzniklo prapodivné dílo. Máš nějakého autora, od kterého máš přečtené úplně všechny povídky?

Jsem solidní cvok do Twigirl, Popoles (Popo, odpusť, já nestihám komentovat a chválit) a Alrobell (promiň, nestihám

chválit, stejně jako Popo), ale také do JoHarvelle. Někdy si už říkám, že by mě měli odvézt v takové té bílé šik košili do cvokhausu.

Tíno, takových, které bychom měly dostat kazajku je... Která povídka tě naposledy chytla za srdce?

Londýnská romance od Alrobell. Je to zvláštní, ale po přečtení několika kapitol mě zalil pocit štěstí a čiré radosti. Bylo to krásné, vtipné, uvolněné. Mělo to tu správnou jiskru.

Ted' abych si to hned přečetla... Co máš na Stmívání.eu nejraději?

No, jsem konzervativní suchar (aspoň si to o mně někdo myslí), ale můžu říct, že ten adrenalin, který tu občas je, je k nezaplacení. Je to jako malý včelí úl a mě to v něm baví. A moc.

Co ti stránky přinesly?

Hodinová sezení u psychologa třikrát týdně? Ne, to je jen nejapný vtip... Zkušenosti ohledně psaní a gramatiky. Přineslo mi dobré známé a kamarády. Veselé chvílky a výbornou četbu. Také mi přinesly určitý druh poznání,

čehož si cením. Ale taky mi přineslo kupu nepříjemností, vrásek, obviňování, ataků. Především dost práce. Té bylo dost. A ať už lidé říkají, že byla špatně odvedená, nebo že někomu ublížila, je to velmi subjektivní a já to toleruji. Vlastně to je to poznání.

Každý má svůj názor a ten můj je kladný, jak jistě víš, teď bychom, s tvým dovolením, přešly k něčemu osobnějším. Co soukromí?

No, k oltáři mě zatím nikdo nedotáhnul a děti naštěstí jen hlídám.

Další oblíbené knihy a spisovatelé?

Mám ráda Senecu a jeho Dobrodiní, Erbena, Nezvala, A. Christie a jejího Poirota, Říše slunce od Ballarda, Wilbura Smitha a Řeka bohů, Artemise Fowla od Eoina Colfera, Kmotra od Maria Puza, Obchodníka se smrtí od Hughu Laurieho, Lolitu od Nabokowa, od Brontëových všechny knihy, Margareth Mitchellovou a její Jih proti severu – tu mám nejraději. Je toho mnoho, no...

Koukám a navíc nemáš tak děravou hlavu jako já. Co oblíbené filmy či seriály?

Moulin Rouge, Match Point, Návrat do Could Mountain, Váha vody, Faunův labyrint, Sex ve městě, seriál Zoufalé manželky a Červený trpaslík, Kill Bill, Listopadová romance, Na větrné hůrce,

Schindlerův seznam, Přes palubu, seriál Hercule Poirot, Želary, Láska nebeská, Slzy Slunce, Předčítač.

Vyčerpávající seznam a herci?

Liam Neeson, Natalie Portman, Kate Winslet, Gary Oldman, Sean Penn, Henry Cavill, Jude Law a Nicole Kidman.

A copak ráda zakousneš k této vybrané společnosti?

Já jsem jak kobylička, všechno spasu.

Je něco, co bys chtěla čtenářům vzkázat?

Doufám, že po těch trapnostech, co jsem tu vyplodila, mě neukamenujete a nebudete mi posílat účty za sezení na psychiatrii. Omlouvám se.

Drahá Tíno, já ti rozhodně žádný nepošlu, ba naopak, jsem ráda, že sis na mě našla čas a mohu ti jen popřát hodně štěstí při další tvorbě a trpělivost.

4dd4

*but the most special
lonely how deeply
all the artworks in
paintings they kept
to throw away, now*

*they keep trying
throw away throw away*

ROZHOVOR S

Pajam

Jak ses dostala ke Stmívání?

Před rokem, v červenci, jsem si jen tak projížděla stránky na netu a hledala nějaký dobrý film. Všude dokola se mluvilo o nějakým Stmívání a mně začalo lézt krkem, že nevím, o čem je řeč, proto jsem si ho pustila nejprve s titulky a bylo to. Film jsem ještě ten den viděla dvakrát, a pak jsem o tom hledala víc info a dostala se k tomu, že jsem si nakonec všech pět dílů stáhla a okamžitě je začala číst. Dneska už mám koupené knížky v knihovně. :)

Jsem ráda, že nejsem sama, co začala filmem. Který díl ságy máš nejraději? Proč?

Půlnoční slunce! Edward je Edward. Ale z těch dopsaných je to Stmívání, protože extrémně nemusím Jacoba a tam se objeví jen tolikrát, aby mi to nevadilo. Navíc to sblížení těch dvou je ta nejhezčí věc, kterou Steph napsala opravdu skvěle. Nic neuspěla a ani to nebylo příliš zdoluhavé. Prostě skvělé. :)

Nejoblíbenější postava?

Wow, tak to je těžký. Cullenovic jsou všichni skvělí, ale pravděpodobně... Seth.

Vždyť ten kluk dokázal nemožné a spřátelil se s upírem. Je mu patnáct a on se dokázal postavit proti všem. Je to můj hrdina. :)

Tak to jsi mě mile překvapila. Takovou odpověď jsem zatím nečetla a upřímně nad ní sama ani neuvažovala. Který pár máš nejraději?

Alice a Jasper. Bohužel tolik místa v knize nedostali, ale v Novém měsíci bylo hezky popsáno, jak se spolu přivítali, a v Půlnočním slunci bylo roztomilé, jak se o Jaspera Alice stále bála. Připadají mi jako dokonalý pár a strašně se mi líbí. :)

Jsi tím Edward nebo tím Jacob?

Jednoznačně Edward! Jacob mi do třetího dílu nevadil, ale jakmile jsem si přečetla trojku – a především tu část, kde stanují – tak mi lezlo na nervy, že s Bellou manipuloval. Prostě jsem zastávce E + B a on mi tam vadil a trápil chudáčka Edwarda. Naštěstí to Steph vymyslela skvěle a já můžu spokojeně spát. :D

Nemůžu než souhlasit. Kdyby ses ocitla v příběhu Stmívání, co bys udělala jako první?

Tak to nemám ani tušení! :D Asi bych začala přemlouvat Cullenovic, jestli by mě nepřeměnili. Pokud by to udělali, tak bych šla Jacobovi rozbit hubu a nakonec si užívala nesmrtelného života. A rozhodně bych smcky nenaháněla. :D

Ty jsi vážně naladěná na stejnou vlnu, co se týče Jacoba... Upíři nebo vlkodlaci? Tady jsem fakt zvědavá na odpověď...

Jednoznačně upíři. Mít červená kukadla jako králik, byl vždycky můj skrytý sen. :D

Jsi tele. Nemáš doma čočky?

Nemám. :D A jsou drahý, už jsem je hledala. :D

Dobře, jedeme dál. Co tě vedlo ke psaní? Odkud čerpáš nápady?

No, asi po dvou měsících, kdy jsem jen četla povídky nadaných autorů, jsem zatoužila i já něco napsat. Z počátku jsem nevěděla o čem, ale pak se mi jednou zdálo o andělu s černými křídly, jak si jen tak vykračuje po školní jídelně u nás ve škole. Ráno mě to zaujalo a s tou krátkou scénou jsem si pohrávala a vkládala tam postavy ze Stmívání. Nakonec z toho vznikl Black angel, který měl snad i úspěch a lidi bavil.

Nápady jsou různé. U každé povídky je to jinak. Přízrak minulosti se mi taky zdál, ale jen to, že

si Bella psala deniky. Navždy sedmnáct je můj vysněný svět, kdybych byla upírem.

A jednorázovky se píšou samy. Musí mě napadnout jen nějaká hláška – nadpis a od toho pak vymyslím celou povídku, aby se to k tomu alespoň částečně hodilo. Většinou je mi inspirací Walt Disney, odkud беру nápady, ale příběh si tak změním, že jen pár lidí v tom vidí spojitost. :)

Která povídka tě naposledy zaujala? Proč právě ona?

Tak kromě mých pohádek (ano, jsem přesvědčená, že já jsem ta nejúžasnější osoba) to je asi F.R.I.E.N.D.S. od PeTi. Narazila jsem na ni náhodou při ověřování a zaujala mě. Je jiná a hezky napsaná. Nevím, jestli si to vůbec PeTi uvědomuje, ale asi posledních pět dílů ověřuji jen já. :D

Máš raději jednorázovky nebo kapitolovky?

Každá má své kouzlo. :) Jednorázovka se vydá a už se nemusí čekat na další. Poslední dobou jsem si je hodně oblíbila a začala jsem je i psát. Ale když už je nějaká napsaná, tak čtu jen ty delší, protože se mi zdá, že příběh nejde jen tak napsat do dvou stránek. To podle mě ztratí kouzlo a já to mám za pět minut přečtené a ani nevím, o čem to bylo.

U kapitolovky zase ten děj se rozvíjí, je to delší a člověk v tom napíše vždy víc. Navíc je to napínavé a občas autor dokáže toho čtenáře přikovat k obrazovce a stále čekat, kdy napíše další část. Celkově... Jsem pro kapitolovky, které jsou už dopsané. :D

Jsi pro happy end nebo pro sad

end?

Zásadně happy end! Pokud je někde sad end, tak si povídku ani nedočtu a skončím tam, kde se mi to líbí. Už mnohokrát se stalo, že jsem si nepřečetla poslední kapitolu, kde měli všichni umřít a raději si nechala příběh otevřený a domyslela jsem si ho sama. A když někde uvidím, že jsou oba konce, tak zásadně si přečtu jen ten happy end. :)

Sama jsem jednou sad end napsala a prostě to není ono. Příběh není dořešený, pokud Edward nestojí u oltáře s Bellou a neřikají si své „ano“.

Tak teď jsi mě rozesmála. Co tě na povídce zaujme jako první? Počet komentářů nebo poutavý perex?

Perex. Každému se může líbit něco jiného. Já třeba přečtu takovou povídku, kde je v perexu náznak děje a začátek se mi líbí. Komentáře mě nijak neovlivní, protože už se mi několikrát stalo, že to, co se líbilo okolí, mě nijak nenadchlo. Často dělám i jen to, že si přečtu u dopsaných kapitolovek konec, abych věděla, jak to skončí a pak se teprve vrhnu na čtení. :D

Vidím, že to máš pěkně promyšlené. Máš nějakého autora, od kterého máš přečtené úplně všechny povídky? Jestli ano, koho? Hm... Myslím, že jen Adis. Má dvě povídky a obě se mi líbí, takže je čtu, ale jinak mám u několika lidí rozečtenou jen jednu, že ostatní se mi nelíbí kvůli obsahu.

Co ti Stmívání.eu přineslo?

Možnost začít opět psát povídky, získat přátele a zlepšit se v češtině. Je toho opravdu moc.

Co máš na Stmívání.eu nejraději?

Povídky. :D A samozřejmě kolektiv. Co se týče adminů, tak jsou to všichni skvělí lidé, se kterými je zábava. A co se týče mé rodinky, tak pár z těch dobrých duší mi skutečně přirostlo k srdci a já bych se za ně prala. :)

Zabrousíme trochu do tvého soukromí mimo Stmívání.eu. Co kluci, škola?

Svobodná a vyhovuje... :) Škola... čtvrták na krku a maturita z matiky, češtiny, biologie a bůh ví z čeho ještě... Ačkoliv jsem na zdravce, tak žádné odborné předměty nejsou, takže kdybych potkala umírajícího... Jen se vymluví na mezeru v zákoně a jdu dál.

Díky bohu, že nebydlím poblíž a něco mi není. To je teda morálka. :D

Náhodou... ten zákon je vážně dober. Když se cítím ohrožená, tak mu prostě nemusím pomoci. :D První pomoc sice umím, ale je rozdíl mezi uslintaným dědkem a nafukovacím panákem.

Jasně, děda je pro tebe újma na zdraví. Radši jedeme dál. :D Někaké další oblíbené knihy/spisovatele?

Dan Brown, Jane Austen, Charlotte Brönte. Dan Brown dokáže člověka připoutat ke knize, když ji dočtete, tak o ní budete ještě dlouho přemýšlet. A má, ještě nevinná, dušička přímo vyžaduje Janu Eyrovou a Elizabeth Bennetovou. :)

O nevinné dušičce bych pochybovala. :) Oblíbené filmy?

Pohádky od Disneyho, Sluha dvou pánů a Stmívání. :D

Herci?
Johnny Depp, Robert Pattinson a
Miroslav Donutil.

Tak tím posledním jsi mě
překvapila, jak si na něj přišla?
Pokud jsi někdy viděla Sluhu dvou
pánů, tak pochopíš... on je prostě
nejnadanější na všechny blbiny, co
existují. :)

Bohužel neviděla, ale souhlasím, že
je to skvělý herec. Poslední
oblíbené... jídlo?
Svíčková. :D

Klasika, mňam. Je ještě něco, o co
by ses chtěla podělit, či vzkázat
čtenářům?

No, po tomhle výslechu si myslím,
že mě mají čtenáři dost a budou jen
mile rádi, když uvidí:
Mám Vás všechny ráda.
THE END
:D

Děkuju ti, Pájo, za rozhovor a
přeju mnoho štěstí (hlavně u té
matury za rok, taky mě to čeká
:)), lásky a moře fantazie, ať si
na *Stmívání* eu přečteme ještě
mnoho z tvého díla.
Veruuuu

It's the coming
and the death
of your
senses

Rozhovor s TORENC CULLEN

TorencCullen má v rodném listě napsáno Marcela a 4. srpna jí bylo 23 let - dodatečně gratulujeme. Torenc, jinak špinavá blondýnka, má na hlavě oříškově hnědou a modré oči, za nimiž se skrývají povídky Prázdninová láska, Můj Jasper, People in the arms of a vampire a spoustu dalších, pod její záštitou rovněž probíhá soutěž o záhlaví. A určitě znáte její adminskou činnost.

Pro začátek začneme něčím lehčím. Proč právě TorencCullen?

Vlastně ani nevím. Psala jsem povídku na svůj blog a zavítala tam holčička z téhle stránky. A tak mě tu máte.

Jak ses dostala ke Stmívání?

Úplně náhodou. Celkem často stahuju filmy. V roce 2009 jsem si stáhla nějaké Stmívání. Říkala jsem si, že to bude zase nějaká kravina, ale jak to tak bývá – jsem holka se smyslem pro romantiku. No, dostalo to i moji maličkost.

Který díl TW ságy máš nejraději, proč?

Který díl? No, jestli se počítají i knížky, které jsem četla – Breaking Dawn.

Jsi tým Edward nebo tým Jacob?

Jednoznačně – Edward. :D

Proč?

Proč... těžká otázka, ale jednoznačná odpověď. Jacob chce ukrást Bellu. A takové nemám ráda. A další minus, je mladší. :D

Ani se ti nedivím, potřeboval by srovnat, štěně jedno. Kterou postavu máš nejradši?

Donedávna jsem si myslela, že to je Edward nebo Bella... Ale v Zatmění se ukázalo, že mi imponuje Jasper s Emmettem. Jsou to krásný, vypracovaný a vtipem hýřící kluci. (Tedy, jak se to vezme.) Ale kdybych si měla vybrat jednoho... Jasper. Ten jeho úsměv. Ach můj bože.

Takže se rozhoduješ podle filmů nebo knih?

Jednoznačně podle filmu... tohle byla záhľadná otázka.

Knížky se ti nelíbily?

Líbily, ale... Tam je to popsáno jinak než ve filmu. Nejsou vidět jejich úsměvy, úšklebky, slzy nic... čtenář si může jen domýšlet. Jestli víš, co tím myslím.

Chápu a myslím, že čtenáři také. Který pár máš nejradši?

Tady je jednoduchá odpověď - Bellu s Edwardem.

Klasika. Kdyby ses dostala do Stmívání, co bys udělala jako první? Záhľadná otázka. Ještě teď se culím jako pitomeček. Jakou věc? Pořádně bych všem zamotala hlavu a malinko zčeřila vodu. To mám na filmech apod. ráda.

Menší rychlost - upíři nebo vlkodlaci?

Upíři. Ve všech testech, co jsem si kdy dělala – jednoznačně upír.

Jsi pro happy end nebo pro sad end?

Je těžké rozhodnout se pro jeden, protože čtu povídky málo. Ale když už, tak podle nálady.

Máš raději jednorázovky nebo kapitolovky?

Určitě jednorázovky. A proč? Protože se hned dozvím, jak to dopadne.

Co tě vedlo k psaní? Odkud čerpáš nápady?

K psaní mě vedl nápad. V hlavě na mě hulákal tak dlouho, dokud jsem nesesla a nepsala. Nápady. Celkem legrační a mnoho z Vás mě bude pokládat za blázna, ale ze snů. Více méně se mi pořád o něčem zdá. Když to nemůžu zainterosovat do příběhu, udělám novou kapitolovku, nebo jednu z mnoha jednorázovek.

Proč za blázna? Stephenie takhle napsala knížku. Která povídka tě naposledy zaujala? Proč právě ona?

Která povídka mne zaujala? Já a zlobivá holka? Nikdy! Nevím proč, ale je taková zvláštní. Mám ráda příběhy, kde se Edward s Bellou

Za co admini vraždí aneb NÁZVY A PEREXY

Říká se, že opakování je matka moudrosti, ale opravdu nás nenutíte neustále vám vypisovat tytéž chyby.

Jak tedy napsat správný název a perex?

- **NÁZEV** - Každý název začíná velkým písmenem!
- **ČÍSLO** - Nikdy nezapomínejte, že pokud se nejedná o jednorázovou povídku (= 1 díl), tak každá kapitola musí mít vždy své číslo, i ta první! Neposílejte nám do ověření název povídky bez čísla kapitoly!!! (Výjimka je prolog či epilog.) Příklad: Nebezpečná – prolog, Nebezpečná – 32. kapitola, Nebezpečná – epilog
- **POMLČKY** - Pomlčka mezi názvem článku a kapitolou je vždy oddělená z obou stran! Totéž platí i u plus.
- **ŘADOVÁ ČÍSLOVKA** - Vždy se píše s tečkou za číslem, po ní následuje mezera a malé písmeno u dalšího slova! Příklad: 10. kapitola, 5. část, 8. díl.
- **SMAJLÍCI** - Prosím, nepoužívejte v názvu smajlíky. Ty si můžete nechat do perexu. Ovšem nezapomínejte, že smajlík není ukončovací znaménko. Patří vždy až za tečku, vykřičník či otazník. Příklad: Doufám, že se vám tato kapitola bude líbit. :)
- **CAPS LOCK** - Ne, o tomhle se opravdu nebude diskutovat. Do názvu Caps Lock nepatří. Jediná výjimka je, pokud se jedná o mezinárodní zkratku. Příklad: SOS
- **PEREX OBRÁZEK** - Maximální povolená velikost je 10kb nebo 100px na výšku. Perex obrázek raději nahrávejte do naší galerie, kde si výšku můžete sami nastavit. (Hlavní výhodou obrázku v naší galerii je, že potom nejsou problémy se samotným zobrazováním – z jiné stránky může být odstraněn a vám se tak nebude zobrazovat.) Pokud je váš perex příliš velký, stačí použít „thumbs“ a on se zmenší tak, aby vyhovoval pravidlům. (To však funguje pouze u JPG a JPEG souborů.)

Ted se vrhneme k samotnému perexu

Osobně, když jdu opravovat článek a první, co vidím v perexu, je: „Tato kapitola je docela o ničem, ale přeju příjemné počtení“, tak se mi ježí vlasy na hlavě. To je opravdu tak těžké napsat alespoň jednu větu? Nebo dvě? Třeba: V této kapitole si přečtete, jak jde Alice na nákupy. Koho tam potká?

Zbytečně nám přiděláváte práci tím, že vám musíme psát komentář, otvírat článek a pořád dokola psát: „Prosím, doplň si něco z obsahu kapitoly do perexu. Až to uděláš, zatrhni, že je článek hotov. Děkuji.“

Určitě si říkáte, těch pár slov je nezabije, ale ano! Pokud opravuju už pátý článek v jeden den, kde chybí vyplněný perex se slovy: „Nevím, co psát z obsahu. Hezké počtení.“, tak se mám chuť na vše vykašlat a neopravovat už vůbec nic.

Další věc jsou poděkování. Samozřejmě, že můžete poděkovat již v perexu, ale abych četla perex o cca 10 řádcích, ze kterých jsou v 8 vypsány přezdívky. Ne, děkuji. Tohle, jak máte v pravidlech, patří na úvod či konec článku. A pokud jde váš článek na titulní stranu, děkovačky do něj nepatří vůbec.

Takže vás prosíme, abyste si nejdříve **POŘÁDNĚ** zkontrolovali svůj název a perex a až poté nám článek poslali k ověření. Nechcete přeci, abychom se všichni zbláznili při psaní komentářů, ať si to doplníte. Děkujeme.

Verumum

Máte zájem?

Líbí se vám časopis, ale máte nápady, jak jej zlepšit, dát mu to, co mu chybí?

Není nic lehčího.

Napište nám na **pulnocnilisty@stmivani.eu** nebo na **ICQ** jedné z nás, kontakty najdete v profilech.

Hledáme **nové autory** se svěžími nápady.

Také bychom uvítaly **pomoc po grafické stránce**. Práce od Kyky je úžasná (předem upozorňuju, že jsme náročné), ale je toho celkem dost, takže pomocnou ruku uvítá.

Chcete se zapojit? Napište, budeme rády.

RECENZE

V poslední době čtu nové povídky od autorů, kteří už jsou na webu nějaký ten pátek. Neušla mi tedy ani adminka Veruuuu a její jednorázovka. Povídka je hezká, ale výtky mám. :-)

OSUD SI VŽDY SVOU CESTU NAJDE

Autor: Veruuuu

Typ: Jednodílná

Stav: Dopsaná

povídka

O ČEM TO JE?

Jen těžko lze uvěřit tomu, že náš milovaný upír Edward žil celých sto let, aby ho neupoutala jediná dívka. Občas prostě vyvstane otázka, jak je to možné. Jde prostě vidět, že je Edward vysněný chlap, který se nepodívá na žádnou jinou.

Veruuuu nad tím očividně také přemýšlela a rozhodla se z Edwarda udělat normálního a přesto pohádkového prince.

Hlavní úlohu v této povídce má Kate, která je po rozchodu se svým přítelem nešťastná, ale snaží se přes to přenést. Její nejlepší kamarádkou je Bella, která je přesný opak. Čerstvě zamilovaná a šťastná. A co je lepší: hlavní mužská postava je jen jedna – Edward.

Bohužel měl ale pech. Zamiloval se dvakrát a to ve stejnou dobu. A protože zjistil, že Belle je jeho osudová dívka, musel se rozejít s Kate.

Musím podotknout, že je mi záhadou, jak na to přišel, ale budu věřit, že ho něco k Belle táhlo.

Co se týče Kate. Zdá se mi příjemná, obyčejná holka, které je mi líto, ale buďme zákešní: Může si za to sama. Zdá se mi jako strašpytel, co nebojuje. Úplně v pohodě přijala skutečnost a jen se

vyplakala. Buď má Bellu opravdu ráda, nebo lže a na Edwardovi jí tolik nezáleželo.

Bella je zase naivní, až to bolí. Má nasazené růžové brýle a nevidí trápení její kamarádky. Od knižní postavy je hodně změněná a taková „dětská“.

Nu a Edward. Měl prostě smůlu, že byl sto let sám a zamiloval se do dvou dívek ve stejný čas. Jako by si nemohl někoho najít před třiceti lety. Osud je zákeřný a všechno se stalo ve stejnou dobu. Zajímala by mě tam jedna otázka. Ví Kate o upírech? Tohle se mi zdá jako neodpovězené a tajemné.

Největší stížnost mám na konec. Zdá se mi zrychlený a Kate tam byla jako na pohřbu.

Jinak šel příběh pozvolna a postupně nám vše odtajňoval. Nebyl to jen blábol, ze kterého si člověk nic neodnese; tady to každého zajímalo a donutilo ho to přemýšlet.

Za mě musím říct, že se povídka i přes drobné chyby – ale kdo je nedělá – povedla. Určitě stojí za přečtení a je k tomu ještě optimálně dlouhá.

ZÁPORY

Zrychlený konec.

Občas jsem měla chuť někomu tam rozbit hubu.

KLADY

Originální děj.

Krásně popsáno.

Nová a zajímavá postava.

Délka.

PÁR VĚT NA ZÁVĚR

Autorka udělala Edwarda více lidského, který také chybuje. Povídka byla plná pocitů a hezky se četla.

Hodnocení
8/10

Pajam

Všude vidím poznámky pod čarou s prosbou o kritiku. Vaše přání je splněno, protože rozhodně nebudu hodná. Jako první jsem se koukla na zoubek mladé spisovatelce Hanulce, která na webu Stmívání.eu zastává funkci Admin. Opravdu jsem si dala záležet a zkusila najít všechny nedostatky, které povídka má. A že jich nebylo moc.

povídka
NEŠTASTNÉ SETKÁNÍ
 AUTOR: HANULKA TYP: kapitolová
 STAV: rozepsaná

O čem to je?

Povídka je zasazená do období, které si vybírá mnoho autorů – po odchodu Edwarda. Belle už je přes dvacet a pořádá párty v New Yorku. Edward je pryč, a proto je logické, že si najde nového partnera.

A tady říkám STOP!

Začátek je typický pro pojmenování – Ufňukaná Bella. Edward je v tahu, a ačkoliv už je to několik let, ona na něj stále myslí a nemůže se přenést přes tu bolest. Jakákoliv vzpomínka na Forks ji div nesloží. Trošku ohrané, ale naštěstí dobře popsané, takže to tolik necupuje nervy.

Co se týče nové postavy... Ano, chtělo to vzrušení a nový partner je to pravé. Docela mě ale zarazilo, že ještě v prologu byla úplně na cucky a sotva dýchala, ale jakmile se objevil on, tak to šlo na můj vkus až extrémně rychle... Ani jsem se nestačila vzpamatovat z toho, že je tu někdo nový, a ejhle! Oni už spolu spí.

No, budiž. Někdo si Aarona zamiloval, mně leze krkem a

připadá mi navíc.

Co je ale zajímavé, to je vstup Edwarda na scénu.

Nemohu si pomoci, ale zarazila mě nová členka jejich rodiny, na kterou autorka chvilku úplně zapomněla. Vnesla do toho trochu napětí a nervy příjemně podráždila.

Čekala jsem, že konečně to bude nabývat tím správným směrem, ale prostě ne.

Místo toho jsme se dozvěděli, že je Aaron bůhvíjaký démon a ještě se zajímavou minulostí, při které bych já zdrhala až za humny. Ale Bella je Bella a už bychom si měli zvyknout, že to bere v pohodě. Myslím si ale, že by bylo možná lepší, kdyby to byl jen obyčejný strážník, který chytá zloduchy než nějaká nadpozemská bytost. Ono nic se nemá přehánět.

Pevně jsem doufala, na kolenou jsem prosila, modlila se, ale všechno nevyšlo. Bella dala Edwardovi jasně najevo, že přišel pozdě.

Tady přiznávám, že to bylo nečekané

a příjemné osvěžení. Ne často se stává, že by Bella nechala Edwarda jen tak jít. Ale přiznejme si... Vypadala by divně, kdyby týden byla s tím, a pak se pověsila na krk svému bývalému.

Co se mi ale opravdu nelíbilo, že ona mu vlastně dává naděje a chce ho mít stále u sebe. Edward mi připadá jako Jacob v Novém měsíci, kdy udělá vše pro ni, ale ona mu nedá nic zpátky, sobec jeden.

Co nám slibuje úspěšnou budoucnost pro zastánce E + B, je Bellino těhotenství. Aaron to pěkně zvorál a to, že na světě je náhle i jeho dcera, je pro nás nečekané a povzbuzující, protože kdyby od něj odešla, tak nezůstane sám.

V celku originální děj s jedinou vadou – Aaron.

ZÁPORY

Přemíra nadpozemských bytostí.
Na začátku je Bella až příliš uplakaná.
Delší dobu trvá, než se napíše kapitola.

KLADY

Originální děj.
Zajímavá zápleтка.
Všechno je krásně popsáno a je to srozumitelné.
Kapitoly jsou příjemně dlouhé.

PÁR VĚT NA ZÁVĚR

Musím vzdát hold autorce. Na její věk a nezkušenost je tato povídka nadprůměrná a dalo by se říci, že i patří mezi nejlepší povídky webu Stmívání.eu
Děj nikde neškobrtá, všechno jde přirozenou cestou a čtenář je připoutaný k obrazovce, jen aby se dozvědět, co se stane.

HODNOCENÍ

7/10

Pajam

inzerátv

děj

Hledám novou spoluautorku, která by se mnou napsala tuto povídku.

Isabelle je zrovna čerstvě osmnáct let. Na své narozeniny si přeje vyzkoušet, jak se hraje v kasinu. To by ale nebyla Bella, kdyby nechtěla jen to nejlepší. Las Vegas. Věhlasné kasino, které je ale prokleté, ten, kdo se tam jednou dostane, nikdy neodejde!

V den, kdy mají odjet, se něco zvrtně a Bella odřekne. Co se jí honilo hlavou? Proč odřekla? A co holky, pojedou nebo zůstanou doma? Jak to všechno dopadne... Pohltí je nejznámější kasino na světě, co když ano? Vrábí se...? Plno otázek...

Jsi nováček nebo pokročilejší? Nevadí mi ani jedno. Dej mi vědět, ale jen v případě, že máš opravdu zájem.

ICQ – 321 418 650
EMAIL – TorencCullen@stmivani.eu

**HLEDÁTE SPOLUAUTORKU,
CHCETE ZVIDITĚLNIT SVOU
POVIDKU NEBO NĚCO JINEHO?**

*Napište si inzerát a odešlete
na pulnocnilisty@smivani.eu a
v dalším čísle jej uvidíte.*

Upíri

Všetci ich poznajú,
Jedni nenávidia, druhí milujú...

V niektorých ľudoch vyvolávajú erotickú túžbu, chceli by ich... chceli by cítiť ich dotyky, ich ostré zuby na svojom krku, tú túžbu po krvi a ten pocit, ktorí by zažili pri kúmení, hoci ony sami, by boli potravou. Pre ostatných ľudí sú to monštra, v ktorých neostal ľudský cit, láska... zmilovanie. Absolútne nič, chcú len zabíjať a to tým najodpornejším spôsobom. Vyžívajú sa v bolesti, v strachu. Iní o nich píšu, hovoria príbehy, točia filmy, spievajú piesne... Ale, existujú vlastne? Sú to výmysly ľudí? Príbehy, ktorými možno strašili deti?

Alebo si to len tak niekto vymyslel? Zrodil sa naozaj niekto, kto túžil po krvi? Ľudskej krvi a bol pre ňu ochotný aj zabíjať... Hodiť za hlavu všetky ľudské vlastnosti a len sa lačne kímiť?

Na túto otázku a mnoho viac sa Vám pokúsi odpovedať, MUDR. PhDr. ZŤP. Rose Dublest.

Zrod slova

V tichej noci, napáchnutej strachom, vo vysokej veži, šíleným doktorom, zrodila sa legenda... No dobre, nejdeme sa teraz baviť o Frankensteinovi. Takže upíri. Určite každý z vás pozná mnoho a mnoho podôb tohto slova a aj príbehov. Ale s kadiaľ vlastne pochádza to slovo? Slovo **UPÍR** sa prvý krát vyskytlo v slovanskom jazyku. Prvé použitie tohto slova bolo v staroruskom Kolofone a to smiešnou prezývkou Упиръ Лихъи (Zlý upír). Ale asi najzábavnejšie je vysloviť slovo upír po poľsky a to Upiór. Za to slovo vampír, to je odvodené zo srbštiny a neskôr sa tak začalo používať hlavne v Nemecku a Anglicku.

Kedysi, sme mohli slovo upír a vampír počuť v rôznych obmenách a to:

u *Bulharov*: vapir, vipir, въpir, vrapir, vrapirin, voper, drakus, žin, ustrel, lepir, vlepir, liter, lempitir, tenec, grobnik, brodnik, plъtnik, upir, samodiv
u *Srbov*: vampir, vukodlak, vaper, lampir, lapir, lempijer, vuk, vjegodonja, jegodonja, tenac

u východných Slovanov: rusky upyрь, upír, oboroťeň (tento výraz označuje jakéhokoli lykantropa), krovosos, bĕlorusky vupor, ukrajinsky upir

A u našich českých priateľov, sa kedysi v minulosti nazýval Morous, čo bolo odvodené od slovného spojenia Nočná mora.

Zrod bytosti

Tak, a už vieme, ako vzniklo slovo, ale ako vlastne mohol vzniknúť samotný upír?

Ľudia verili v mnoho variant. Hovorilo sa, že keď čarodejnica a démon splodili dieťa, bol z neho upír. Taktiež, keď človek zomrel samovraždou, alebo bol popravený za svoje prečiny. Taktiež, keď zomreli ľudia a boli nepokrstení, stávali sa z nich upíri. Najzaujímavejšia varianta bola s hrobom, cez ktorý, keď preskočí besný (vzteklý) pes, stane sa z človeka tu uloženého upír, vampír. Potom pravdaže už bolo mnoho iných rozprávok o zrode upírov. Človek vyvolený stať sa upírom, upírove dieťa, genetická chyba, človek pohryzený a nasledne premenený upírom, človek prečarovaný na upíra.

Pre tieto všetky dohady sa upíri začali nazývať:

Nemrtvími

Chladnými

Studenými

Posadnutí

Krvilační

Nesmrteľní

Ľudia mnoho krát chybné nazývali ostatných ľudí upírmi. Stačilo, keď mali ľudia halucinácie, ťažké sny, duševne chorí, odlišní vzhľad, zrastené obočia, bez obočia, bez ochlpenia v podpaží, nápadne zubatí, deti, ktoré sa narodili so zubami, neobyčajné tvary hláv, veľké pazúry, pigmentové škvrny na koži, napadnutí tuberkulózou. To bol jeden z tých horších prípadov. Ľudia, napadnutí tuberkulózou boli chudí, bledí a vykašliavali krv. Po tom, čo zomreli sa ostatní členovia rodiny báli, aby sa aj ony nestali upírom. A tak, dali telo exhumovať, spáliť a

spáliť a neskôr popol zjedli, aby tak odvrátili kliatbu, ktorá by ich neskôr mohla napadnúť, v podobe premeny na upíra.

Týmto skutkom však umožnili len prenos choroby a neskôr aj oni sami umreli.

A čo zvesti o upíroch v dnešnej dobe?

Väčšinou sú to nevysvetliteľné choroby, alebo duševné zbláznenie ľudí, ktorí veria, že ich telo zomrie, ak neprijme inú potravu ako krv. Ale najhoršie to je s chorobami, podobne ako 53-ročný Moskovčan Vasilij Gembitskij. Lekári zistili, že trpí zvláštnou chorobou - porfýriou. Jej príčinou je zlá látková výmena v krvi. Čo však ľudskú túžbu po senzáciách ukojilo najväčšmi, je informácia, že obľúbený nápoj pre Vasilija predstavuje krv. „Raz sa ma sused spýtal, či by som mu nepomohol pri porážke prasiat. Keď som uvidel teplú krv prúdiacu do nádoby, nedokázal som sa ovládnuť... Chutila ako vynikajúce víno,“ spomína Gembitskij. Odvtedy pomáha pri zabíjačkách.

Ľudia postihnutí porfýriou mohli v minulosti považovať za upírov. Aj preto sa jej začalo hovoriť Drakulova choroba. Nedostatok železa spôsobuje nápadnú bledosť, ustupovanie ďasien, vyčnievanie zubov, ktoré môžu dokonca fluoreskovať dočervena.

Porfýria je zriedkavé ochorenie, ktoré však dnes už odbornikom nie je neznáme. Patrí medzi metabolické choroby, pri ktorých znížená aktivita niektorého z enzýmov spôsobuje hromadenie takzvaných porfyrínov v tkanivách pacienta. To spôsobuje mnohé zdravotné problémy. Porfýrii je však viacero druhov. Toto ochorenie sa delí podľa miesta hlavnej produkcie spomínaných porfyrínov na pečeňové porfýrie a porfýrie erytropoetické, zasahujúce tvorbu červených krviniek v kostnej dreni. Duálne porfýrie majú dokonca príznaky oboch foriem choroby. Niektoré typy porfýrii spôsobujú až neurologické či psychiatrické problémy, bolesti brucha i zvýšené ochlpenie, pri iných stojí v popredí najmä zvýšená citlivosť na ultrafialové žiarenie.

O zriedkavosti porfýrie možno získať lepšiu predstavu, ak povieme, že aj pri tomto najčastejšie sa vyskytujúcom druhu choroby trpí chronickou neskorou kožnou porfýriou nanajvýš jedno percento ľudí nad 35 rokov.

Porfýria neobchádza ani kráľovské rody. Predpokladá sa, že ňou trpel anglický panovník Juraj III. Prudké bolesti brucha, končatín, dočervena sfarbený moč a psychotické záchvaty – to sú indicie, na základe ktorých vedci diagnostikovali ochorenie aj po niekoľkých storočiach. Princovi Ernstovi August von Hannover sa vďaka jeho tvrdohlavosti a záchvatom zlosti na verejnosti pripisuje práve možno porfýria, pravdepodobne nejaký druh z hepatálnych foriem. Práve tie sa totiž prejavujú aj psychózami.

Spomeniem však aj „alergiu na slnko“ ktorá v pravom zmysle slova naozaj existuje a môže byť veľmi neprijemná. Hovoríme jej „solárna alergická dermatitída“. Ideálny liek neexistuje.

Stalo sa? Nestalo?

Charakteristický prípad upírstva publikoval J. F. Weitenkamp. V dedine Kisolovie v Maďarsku zomrel akýsi Peter Plogojovič a bol obvyklým spôsobom pochovaný. Po niekoľkých dňoch náhle v dedine

ochorelo niekoľko osôb a v ôsmy deň po krátkej chorobe deväť osôb zomrelo. Všetky tieto osoby na smrteľnej posteli vypovedali, že príčinou ich smrti je Plogojovič, lebo sa k nim v noci dostavil ako upír, položil sa na ne a z hrdla im sal krv. Bolo rozhodnuté otvoriť jeho hrob a mŕtvolu spáliť. Predstavitelia obce sa v tejto záležitosti obrátili na cisárskeho miestodržiteľa a miestneho farára, ktorý im túto akciu povolil. Po otvorení Plogojovičovho hrobu bolo zistené, že jeho mŕtvola, aj keď ležala v hrobe už tri týždne, nejavila menšie známky rozkladu a jej ústa boli naplnené čerstvou krvou. Mŕtvola bola z hrobu vyňatá, jej srdce bolo prebité špicatým kolom a potom bolo mŕtve telo spálené. Vyčítanie tohto upíra od tej doby skončilo.

Takže, znovu sme sa dozvedeli niečo viac o našich zubatých priateľoch. V budúcom čísle sa znovu vydáme za upírmí. Rozoberieme ich chovanie, charakteristické črty a určite aj možno pravdivé – nepravdivé príbehy o upíroch. Zatiaľ sa s vami lúči Rose, a odlieta si uloviť nejakého mňamkovného človečika. Adios!

Milí pisatelé,
stalo se Vám, že jsme my –
odporné, nepřejícné a tyranské
adminky; Vám neudělily
Ověřeného přispěvatele? Než
začnete hledat chybu u nás,
zkusme se nejdříve podívat na
příběh.

Jako první bych se podívala na
věc, kterou adminky nenávidí,
nesnáší a jsou ochotny Vám za
to utrhnout hlavu. Začátek.

Pokud dostaneme článek, kde
se má rozhodnout o OP, vždy
začínáme začátkem, který
hodně rozhodne zda číst dál,
nebo to radši vzdát a rovnou
říct: NE!!!

Dost často se stává, že dosta-
neme povídku typu:

Ahoj, jmenuji se Angelina Jolie.
Mám skvělý život. Vydělávám
milióny, mám 5 dětí, skvělého
manžela a žívím se jako herečka.
Och, málem bych zapomněla. Po
celém těle mám tetování.

Nepřipádám Vám to otřesné?
Adminům určitě. Jakmile
vidíme v povídce: Ahoj,
jmenuju se... tak tlučeme
hlavou do stolu.

TAKHLE TO BUDE LEPŠÍ
aneb rady jak psát

Opravdu je nutné, aby se
muselo vše vyradit už na
začátku? Povídka má přeci
zaujmout a přesvědčit
čtenáře, že dál to bude ještě
lepší. Co to udělat více
tajemné, aby čtenář nic
netušil. Proč popisovat
výšku, která je nic neříkající.
K čemu nám je dobré vědět,
kolik Angelina váží?

Je sice hezké, že chcete post-
avu co nejvíce přiblížit, ale
čím pomaleji, tím líp. Co
kdyby se naše Angelina post-
avila před zrcadlo a
přemýšlela, že její hnědé
vlasy už nejsou takové, jako
bývaly. Že její modré oči už
postrádají ty jiskřičky

zapálení pro každou novou věc... Není to lepší, než říct:

Mám hnědé vlasy a modré oči, jsem štíhlá, blá, blá, blá. NUDA!!!

Takže předěláme ten začátek na něco tajemnějšího. Takhle to bude lepší:

Procházela jsem se domem, právě jsem uspala Maddoxe a byla jsem unavená. Můj život je pro veřejnost skvělý, ale mít pět dětí se na nečem musí podepsat. Podívala jsem se mimoděk do zrcadla a spatřila tam celosvětově známou herečku, která už nebyla tak sexy jako dřív. Ztratila ten lesk jejích vlasů a její oči už nebyly tak plné života. Byly unavené a věk se začínal podepisovat i na tváři. Možná bych měla navštívit plastického chirurga, uvažovala jsem. Okamžitě jsem to zamítla. Mé tělo sice zdobila různá tetování, takže jsem na bolest byla zvyklá, ale doktorů jsem se stále bála.

Teda, nechci se chlubit, ale nepřipadá Vám to lepší? Napsala jsem to samé jako předtím v „Ahoj verzi“, a přesto to má lepší šmrnc.

Další možností je začít přímou řečí. Vyradíte tak okamžitě jméno hlavní postavy a pokračovat můžete například tím, co jsem napsala před chvilkou.

Ještě jeden figl.

Pohled nikoho je velmi zajímavá věc, která do Vašeho příběhu vnese trochu toho tajemna. Nemusíte vlastně sdělit vůbec nic a přesto bude

čtenář nadšen. Zkusíme si to opět na nějakém příkladu.

Mladá dívka postupovala domem. Cítila se unavená, ale snažila se na sobě nedávat nic znát. Posadila se na chvíli před zrcadlo a jen tak se na sebe zadívala. Všimla si změn, které jí způsobily děti, viděla, jak její tváře stárnou, přesto všechno se na sebe usmála a šla si odpočinout do postele. Přitulila se ke svému muži, jemuž věnovala malý polibek na dobrou noc, a zavřela víčka.

Tak co, poznali byste o koho se jedná? Pochybuju. Přesto to na vás jistě působí takovým tajemným dojmem. Nemáte tušení, kdo ta dívka je a chcete to vědět. V celku jste se nic nedozvěděli a přesto dočtete s pocitem, že ji odněkud znáte. Je to nějaká učitelka, která má starosti s dětmi? Matka, jenž má malá dvojčata? Plno otázek, na které neznáte odpovědi a chcete se dozvědět, kdo to je. Myslím si, že takový prolog je z pohledu nikoho ideální. Pová něco o příběhu a neřekne vůbec nic... No není

to na palici? Přesto by to adminky přimělo, aby četly dál, protože ony jsou také hrozně zvědavé. Budete tedy ještě dál zkoušet naše nervy s „Ahoj verzi“, nebo zkusíte něco nového. Jsem si jistá, že my to oceníme a vaši čtenáři také, protože úspěšný začátek znamená, že čtenář se více ponoří do příběhu a hned tak se ho nepustí. A to znamená i více komentářů. :)

P.S.: Kouzlo se ztrácí, když napíšete, že se dívka koukala z „okínka“ a oči jí „jiskřili“. Pravo-pis je taky důležitý a k tomu je tady naše Pomoc autorům, která se začíná nudit, tak ji zapráhněte. :)

*Vaše tyranka Pajam
(Pokud jsou dotazy na děj nebo
nápadů pro další díl série, mail je v
mém profilu.)*

STATISTIKY

Chcete nahlédnout pod pokličku polévky, která se zde vaří? Vědět, co všechno nám zde šplouchá, co se vaří a jak se daří? Dovolíme vám a společně s vámi odhalíme pár zajímavých fakt.

Podíváme se na zoubek i akčnosti adminů.

Nejvíce opravených článků mají 4dd4 – 1331 a Eunta – 1096, ale jelikož jsou obě mezi webmastry, tak jsou jaksí mimo.

A teď nejlepší admini.

Pajam – 642

Terez14 – 561

SaraSanders – 532

Sysalka – 491

A o páté místo se dělí Veruuuu a Hanulka se 400 články.

Aktuální k 30.8.2010

Za celou dobu existence webu vyšlo 24 405 článků, v ověřování je momentálně 10 článků a nehotových je 785 článků. Za srpen vyšlo 1 561 článků.

Nepopulárnějšími povídkami jsou (Popravdě jsou to nejotvíranější 3. díly povídek.):

Jsem jeho otrok od Contaester (1090 zobrazení)

Nová identita od Tempy (759 zobrazení)

Květiny pro Bellu od EdBeJi (746 zobrazení)

Kobka lásky od 4dd4 (714 zobrazení)

Zákazy pro Emmetta od Aalex (705 zobrazení)

Seznam k 30.8.2010

A teď k publikaci, opět vedou 4dd4 a Eunta s 2048 a 1080 články.

Mezi adminy jsou ti nejlepší:

Pajinka2004 – 1071

EdBeJa – 743

Terez14 – 532

Misala007 – 439

Pajam – 420

Aktuální k 30.8.2010

A jak to vypadá s vámi? Registrovaných členů máme 13 573, přispěvatelů je 743, ověřených přispěvatelů máme 334, adminů je 31 a webmástrů je 5.

Za srpen přibylo 349 nových registrací.

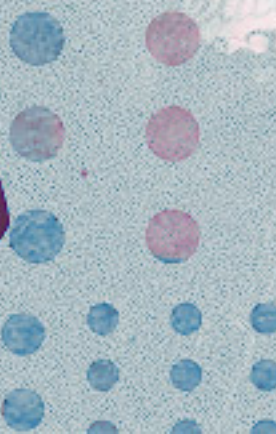
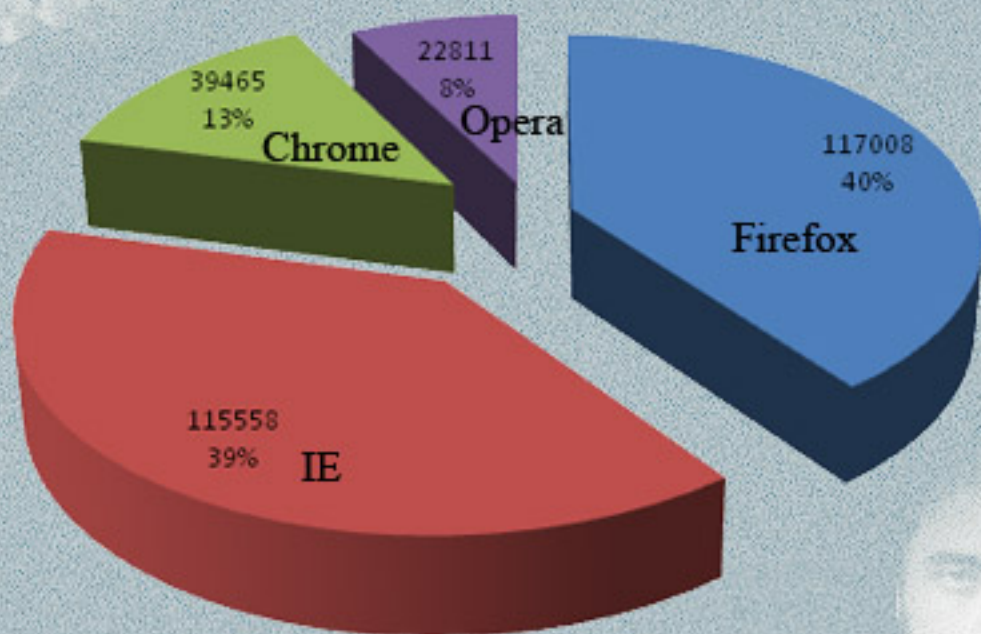
Za srpen nás navštívilo 86 tisíc lidí, na stránky jste vstoupili 302 327 krát a celkem došlo k 2 910 232 otevření článků. Průměrně jste na webu strávili 23 minut a otevřeli 10 stránek.

83% návštěv bylo z České republiky, 15% ze Slovenska, 0,41% z Velké Británie, 0,24% z Německa, 0,11% z USA

Tak, náš nejstarší, registrovaný uživatel má 666 let, za ním je potom další stařeček s 488 lety, následuje už je to 47 let a méně. Z opačné strany ten nejmladší má 1 rok.

V galerii je 12 661 obrázků.
A do 30.8.2010 jste napsali 453 517 komentářů.

Používané prohlížeče

EMMETTŮV koutek

Přiběhne Emmett k benzínové pumpě s kanystrem.
„Deset litrů benzínu, honem!“
„Co je, hoří snad?“
„Jo, naše škola. Ale nějak to uhasíná.“

„Tak, Emmettku,“ ptá se Esme, „co jste dneska dělali ve škole?“

„Pokus s plastickou trhavinou.“

„Jé a co budete dělat ve škole zítra?“

„V jaké škole?“

Přijde Emmett nečekaně domů a načapá Rosalii v posteli s Lauren-tem.

„No to snad ne! Nevěrná a ještě k tomu s černochem!“

Rosalie se zatváří vyčítavě: „Takže žárlivec a ještě k tomu rasista!“

O půlnoci zvoní zvonek. Charlie otevře dveře. „Kdo je?“

„A co chceš takhle pozdě v noci?“
„Jacob.“

„Máte česnek?“

„Nemáme!“

Asi za půl hodiny zvoní zvonek znovu.

„Kdo je?“

„Jacob.“

„Co zase ksakru chceš?!“

„Nesu vám ten česnek.“

James letí letadlem, letuška se ho ptá, co si dá k jídlu.

James: „Přineste mi seznam cestujících.“

GROCERY LIST.

1. BLOOD
2. BLOOD
3. BELLA

Not funny, Jasper!

Dear Diary,

Today I made Carlisle feel he was in love with Edward... AGAIN!!
LOL!!

Later,
Jasper

101100

NA TOMTO ČÍSLE

SE PODÍLELI

Redaktoři

4dd4

Hanulka

Pajam - hlavní recenzentka

RoseDublest

Veruuuu

Zvláštní poděkování patří

Kyky,

naší úžasné grafičce.